

57 år

spejdernes magasin

Nr. 8 NOV. - DEC. 1970
64. ARGANG

KON-TIKI- turneringen 1971

Inkaerne var et meget dygtigt, klogt og stærkt folk.

De levede i det nuværende Peru i et barskt land, der dag for dag havde fire »årstider«: forår om morgenen, sommer ved middagstid, efterår om aftenen og vinter om natten.

Når så samtidig landet ikke var særligt frugtbart, må man have en høj kultur for at klare sig.

Man må fysisk være i topform.

Man må bruge hele sin klogskab.

Man må kunne lave sine egne redskaber af de forhåndenværende materialer.

Inkaerne dyrkede solen, fordi de erkendte, at uden den var al stræben forgæves.

Lad os derfor i denne solhvervs måned, hvor solen vender »tilbage« og gør dagene længere, beslutte os til at vise, at D.D.S. patruljer ligesom inka-folket fysisk vil være i topform, vil vise stor klogskab, så de kan klare de indviklede ting og har snilde til at lave redskaber, der kan tjene dem.

KON-TIKI kalder alle D.D.S. 1200 patruljer til dyst under solguden INTI's tegn.

Retningslinier for forturneringen:

I januar-februar og marts måned stilles der hver måned 9 opgaver, delt i 3 grupper med 3 opgaver i hver. Patruljen skal løse én opgave efter eget valg i hver gruppe. Jeres løsninger skal inden udgang af hver måned indsendes til bedømmelse.

Alle indsendte løsninger bliver bedømt samlet af turneringsledelsen, der giver bedømmelsen »God/ Ikke god«.

Hver måned kræves der 3 »Gode« for at fortsætte.

Alle, der får 9 »Gode«, kan fortsætte i turneringen og komme med i KON-TIKI-turneringen i Rold skov.

Midt i hver af månederne februar, marts og april får alle patruljer, der deltager, skriftlig besked, om de har bestået eller ikke bestået foregående måneds konkurrence.

For at klare de udgifter, der altid følger med en sådan turnering, vil der blive opkrævet et turneringskontingent hos jeres troppesker.

Vel mødt til KON-TIKI-dysten!

Jørgen, Jeppe og Nielsåge

ER DU BLANDT DEM, DER SKAL MED?

Dagen nærmer sig, hvor 183 danske spejdere fra DDS og KFUM-spejderne letter fra Kastrup Lufthavn med kurs mod Japan som deltagerne i Den 13. Verdensjamboree.

I 10 dage skal de være sammen med 20.000 spejderkamerater fra alle egne af verden.

Har du tilmeldt dig? Der skulle efter sigende endnu være enkelte pladser ledige! Tilmelding direkte til Fællesrådet for Danmarks Drengespejdere, Postbox 44, 1002 København K.

Vil du vide mere om Jamboreen så læs i Spejdernes Magasin, maj-nr., aug.-sept.-nr. eller oktober-nr.

På vandring gennem 54 årgange...

Forsiden:

På vandring gennem 54 årgange af
Spejdernes Magasin

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør:

Knud Vagn Larsen
Volden 24, 4200 Slagelse
Tlf. (03) 52 63 64

Medarbejdere:

Jørn Heikel Vinther, Lisé Pedersen,
Jørgen Herholdt, Torben Skov og
Ole Jørgensen

Ekspedition af korpsets blade:

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 68

Indhold	side
Kon-tiki-turneringen	146
Den 13. Verdensjamboree	146
På vandring gennem 54 årgange	147
Den praktiske side	151
Manitsoklejren	152
Junglenyt	156
Internationalt år	160
Hvad med at prøve en jul på avensk?	
Så er chancen der!	161
Hvad betyder det?	162
Spejderaviser	163
Spejdertidende	164
Jung- og skovmænd	166
På svampejagt	167
Hvornår har du sidst været på en rigtig HEIK?	168
Redaktionen sluttet 6. oktober 1970	
Sidste frist for indlæg til januar- nr.: 6. november. Februar-nr.: 1. december 1970	

Tryk: Clemensstrykkeriet, Århus

Det begyndte altsammen i efteråret 1916, nærmere betegnet den 1. oktober, da »VOR UNGDOM« med undertitlen »Spejdernes Magasin« begyndte at udkomme.

De unge spejderledere, som dengang tog initiativet til starten, havde vel næppe i tankerne, at deres blad skulle fortsætte med at udkomme i så mange år fremover. 54 årgange med samme navn. – Bladets første redaktør hedder Ove Holm. Du kender ham som Danmarks første patruljefører og nu som den første redaktør. Ove Holm er vel nok den person, som har betydet mest for Det Danske Spejderkorps. Han kom til at præge vort korps på så afgørende en må-

de i mere end et halv århundrede, bl. a. som spejderchef fra 1924 til 1959. Som hans værdifulde støtte ved starten af bladet havde han Torben Frederiksen, der fungerede som bladets forretningsfører.

Hvilket arbejde de to lagde for dagen, kan du måske få et indtryk af, når jeg fortæller dig, at Torben, der dengang læste jura, helt måtte indstille sine studier i disse for bladet så vigtige år. Al hans tid gik med bladet. Tidlig og sent var han på færde for at skaffe bladet de annoncer, der skulle til, for at det kunne bære sig.

»Var disse priser på papir og tryk og clichéer dog blot ikke blevet sådan forhøjet i det uende-

HVAD·ENHVER SPEJDER BØR·VIDE

Brød paa Lapmaner.

Tag noget Mel (Byg eller Hvede) og ælt det i Vand, til det er som Blaaler; det maa ikke klæbe ved Fingrene. Naar du saa derefter presser det fladt som en Pandekage, er det parat til at bages.

Har du en temmelig flad Sten, saa stil den ved Baalet, og naar den er varm, smækker du Dejgen paa. Den bager da paa den Side mod Ilden, og naar denne Side er tør vendes Kagen om. Naar du har gjort det et Par Gange, er Brødet færdigt. Er der ingen store Sten, kan du bruge en Pande, men der maa intet Fedt være paa.

Vær ikke ked af, at Brødet er lidt brændt paa Ydersiderne, saadan er Lapbrødet ogsaa.

Ideerne stammer fra det første nummer af »Vor Ungdom« – »Spejdernes Magasin« – kan du nikke genkendende til dem – de er ogsaa brugbare i vor tid...

Hvorledes man kravler op i en Baad.

Den forkerte Maade.

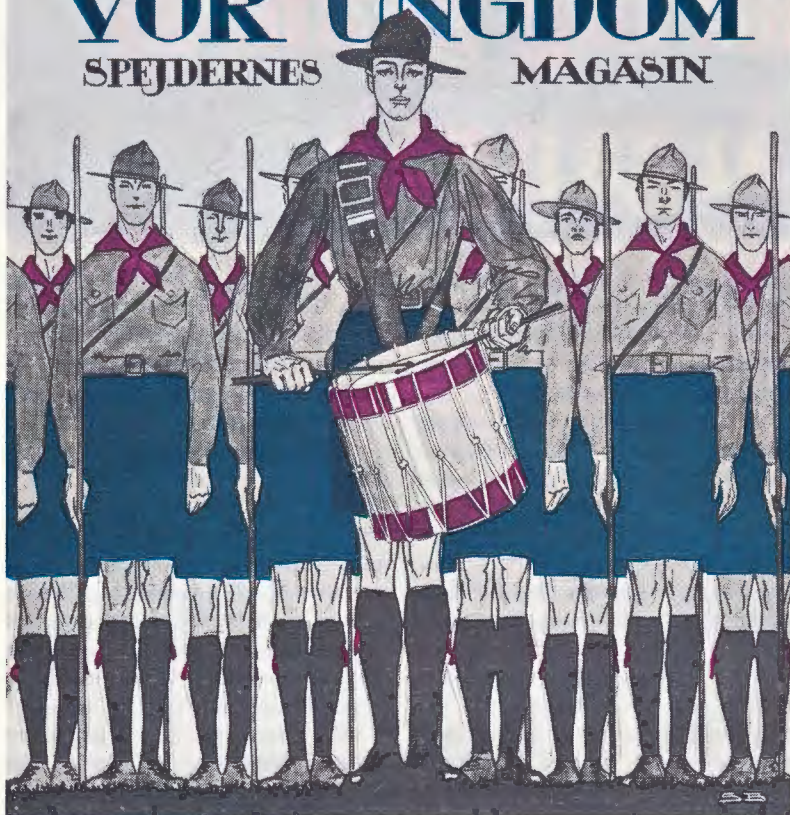
Du hænger ved den ene Side og prøver at kravle op. Dine Ben flyder ind under Baaden, som rimeligvis kæntrer.

Den rigtige Maade.

Svøm hen til en af Stævnene og hal dig op der, medens du stadig svømmer med Benene.

VOR UNGDOM

SPEJDERNES MAGASIN

Sådan så bladets første forside ud. Var det datidens opfattelse af spejdere? Det er heldigvis ikke nutidens opfattelse! Eller er det stadig sådan enkelte steder?

Udover den sorte farve, benyttede man i det 1. nr. også rød og blå. Slet ikke nogen dårlig begyndelse!

lige,« sukkede redaktøren, og forretningsføreren faldt ind: »Ja, og havde de handlende dog blot haft noget at annoncere for – tænk, hvilket blad vi kunne ha' fået ud af det.« Ja, det har sikkert ikke været helt nemt dengang, og så var 1. årgangs første nummer endda på hele 36 sider med bl. a. en efter tidens forhold meget fornem farveillustreret forside. Et års abonnement kostede 4 kroner.

Pigespejdernes stof var en del af bladets indhold allerede fra det første nummer – meget morsomt at tænke tilbage på nu – hvor vi igen skal til at samarbejde med pigespejderkorpsets på bladfronten.

Spejderen, der i 1919 overtager jobbet som såvel redaktør som forretningsfører, hedder Torry Gredsted. Kender du ham? Ja – ikke?!! Som forfatteren til de spændende

bøger om indianerdrengen Paw og andre indianerfortællinger.

I tyverne havde bladet mange skiftende redaktører. Klaus Vedel overtager jobbet i 1920. Måske ved du, at det var ham, der senere skulle give navnet til Vedels Egne trop i København, som han gennem en årrække var tropsfører for. Abonnementsprisen var i mellemtiden steget til 6 kroner, og bladet er med sine 5-6000 eksemplarer

Til alle Pigespejdere.

Glædeligt Nytaar, Spejdere! Vær beredt! Husk det i det kommende Aar, og lad os vise alle, hvad Spejdere duer til. Jeg venter mig meget af Eder. Hold ud alle og vind frem. Hver Trop i Landet maa gaa frem i Antal og især i Dygtighed.

Giv aldrig tabt!

Om meget et Øjeblik kan se sort ud for Eder, saa giv ikke tabt; det maa en Spejder aldrig. Det er i de trange Stunder, I skal vise, at I duer til noget. Har I holdt ud og er kommen igennem det, der har set sort ud for Eder, vil I faa megen Glæde deraf.

Vær beredt!

Vær det baade i Arbejdet og ved Legen; glem aldrig, at I er Spejdere, der har givet et Løfte; det forpligter.

Eders Chef.

Pigespejderne var også med i det første nummer!

Nordens største ungdoms- og drengeblad.

Gunnar Jørgensen, hvis sange »Jeg er vandringsmand af fødsel« og »Når solen bliver herre«, du sikkert har sunget mange gange, blev hans afløser i februar 1921, og korpset kan nyde godt af hans store evner på dette felt til januar 1927, kun afbrudt af en kort periode i 1924, det år, hvor den første verdensjamboree i teltlejr afvikledes

Hvad enhver Spejder bør vide!

At Regnfrakker, Vindjakker, Matrosdragter, Stortrøjer samt de lige fra Krigsskuepladsen hjemkomne Militære Lommelygter med Hellesens Element

købes bedst og billigst i

Spejderkorpsets Depot, Nørregade 14

Telefon 3186

Fra starten var bladets økonomi baseret på forskellige firmaers velvillige annoncering. Her ser du datidens opfattelse af en depotannonce.

på Ermelundssletten i København. I 1924 redigerede Vilhelm Bjerregård bladet. Vilhelm Bjerregård skulle senere blive kendt under det amerikansk klingende navn William Hillcourt som forfatteren til bogen om »Baden Powell – manden med de to liv«, som udkom i 1965, og som du bestemt har stående i din bogreol. I 1927 hedder redaktørerne Oscar Madsen og Torry Gredsted (som også gik under navnet Den store Rævejæger). Torry Gredsteds tilbagevenden var dog kun for en kortere periode, idet han i november 1927 afløses af Tage Carstensen. Måske ved du også, at det var Tage, der i sin tid tog initiativet til starten af Spejdernes Bloddonorkorps – det, der senere skulle udvikle sig til Danmarks Frivillige Bloddonorer, der har fået så stor betydning for vort hospitalsvæsen og hjulpet så mange mennesker.

Efter på fortræffelig måde at have bestridt dette job i 9 år fratræder Tage med udgangen af 20. årsgang, og han efterfølges i 1937, i året for den 5. Verdensjamboree i Vogelenzang i Holland af Knud Schou, som samme år ansættes som korpsets første rejseinstruktør. Redaktionen flytter samtidig ind på korpskontoret, der dengang var beliggende i Studiestræde i København.

På grund af rationeringen på bl. a. papir og elektricitet og meget

Billedet stammer fra VOR UNGDOM – Spejdernes Magasins redaktionskontor i 1917 med forretningsføreren Torben Frederiksen og bladets første redaktør, Ove Holm (til højre)

SPEJDERARBEJDET BLI'R 25 ÅR

November 1934

Ser man tilbage over de 25 år – et kvart århundrede – må man med forundring og respekt konstatere, at spejdersporten i dag er mindst lige så »spændende« og tiltækkende for drenge, som da de første spejdere trak de brune bluser på. Og det uden at »sporten« har undergået nogen næneværdig forandring. – Da de gamle, tørre pædagoger i 1909-10 talte om spejderpjet og spæde »de engelsk narrestreger« en meget kort levetid her i landet, tænkte de sig ikke muligheden af, at der 25 år senere skulle være 3½ million spejdere fordelt i 48 forskellige lande, og at der her i landet skulle være mere end 12.000 spejdere. Men således er det. Vi har lov til at regne med, at ca. 50.000 drenge i de forløbne år har været spejdere og har nydt godt af spejdersportens udvikling af karakter og legeme.

Tage

Ovenstående tekst er skrevet af bladets daværende redaktør, Tage Carstensen

En engelsk fører klager over at når fremmede spejdere hilser på hinanden, sker det ikke altid med et spejdersmil, men med dørse torskeøjne og mistænksomt udtryk. Det er ikke noget af den mine, der »smører hjulene i verden«, påstår han. – Passer det også på os?

Senor Huidobro i Mexico har en høne, der altid lægger to æg ad gangen. Den har to hjerter, der slår i takt, og tre ben. Den skulle vist egentlig have været to høns, men eksperter siger, at den klarer sig lige så godt som et par tvillinger.

Det sidste nye, russerne har fundet på, er æroplaner, der drives af dampmaskiner, og som kan opnå en meget stor hastighed. Med disse flyvemaskiner vil russiske videnskabsmænd forsøge at nå op i stratosfæren.

I februar 1920 startede korpsets første ulveflok, men som forsiden fra juli 1919 viser, var spejdernes små brødre allerede begyndt at interessere sig for spejderarbejdet året før

andet var Spejdernes Magasin under 2. Verdenskrig efterhånden skrumpet ind til nogle få sider, som mange andre blade, men allerede i september var det lykkedes den nye redaktør, Torben Wolff, at presse antallet af sider op på 16. Torben kender du måske også som forfatteren til »Årets gang i naturen« eller som distriktschefen i Hedebydistriktet i Ny-Hedeby lejren 1969. Hvis du er så heldig at være i besiddelse af de gamle årgange af bladet, kan du bl. a. læse Torbens spændende rejsebreve, hvor han beretter om sin deltagel-

se i den zoologiske ekspedition med M/Y Atlantide til Afrika. Under Torbens fravær på denne eventyrlige tur fungerer Gamle Ravn som hans stedfortræder i redaktørstolen. Bag navnet »Gamle Ravn« gemmer sig korpsets nuværende bestyrelsesformand, Johan Kromann, som i disse måneder tager tønnen for Torben, der iøvrigt er tilbage i stolen efter sommerferien 1946.

Det bliver til mange spændende numre, inden Torben, på grund af deltagelse i dybhavsekspeditionen 1950 med det gode skib »Galathea«

Erik får fornøjelsen og arbejdet med at redigere bladet i godt og vel 3 år til januar 1954. Gennem disse år har han haft god hjælp af »Gamle Vildsvin«, der i den mellem利iggende tid har skrevet utallige artikler om primitive og praktiske spejderfærdigheder. Mange år senere afsløder Erik iøvrigt, at hans tro medarbejder Gamle Vildsvin og redaktøren var den samme person. Efterhånden tager arbejdet med korpsets ledertræning dog så meget af hans tid, at han må videregive hvervet som redaktør til Jørgen Skotte Hansen – blandt spejdere kaldet »Skotte«. I Skottes tid kan Spejdernes Magazin fejre sit 40 års jubilæum. En gevinst er det, at Skotte på samme tid står som leder af korpsets spejderarbejde. Nogle af de mest spændende artikler i disse år er »Den levende patrulje«, skrevet af Gamle Spætte med tegninger af Fritz Bay. Her er patruljetraditioner og -ceremonier for alle pengene. Ved nytårsskiftet 1962 tiltræder bladets 12. redaktør, Jørgen Tvergaard med spejdernavnet Jikke.

I Jokkes tid kan du bl.a. læse artiklerne »De trettens Råd« med forstandige råd og vink til alle nuværende og kommende patruljeledere, og UNDER SPEJDERHATTEN møder du nogle af de spejderledere, der i øjeblikket er medlemmer af korpsets fornemste patrulje, korpsledelsen.

Netop ved begyndelsen af 50. år-gang må bladet igen skifte redak-tør, og Axel Skylv, kaldet Grib, ryk-ker fra Mahlapanzi, korpsets patrul-jelederblad til Spejdernes Magasin. Det er i Grib's tid, at bladet ople-ver en fuldstændig forvandling til det, det er i dag. Fra et blad i bogtryk og sort/hvid skifter det over til et nyt og spændende for-mat med større muligheder for far-vegengivelser. De 4-farvede om-slag gør deres indtog. Trykmeto-den hedder off-set.

Faa fat i
nye Spej-
dere til din
Patrulje.

Lad dem
komme paa
Nattur.

Det er
sundt!!

Midtjydske Division oprevet og slaaet.

**Nørrejydske Division trænger
sejrrigt frem til Himmelbjerg-
søerne, og de forsprængte Rester
af Midtjydske maa søge Ly
i Skovene.**

Silkeborg besat af Nørrejyderne.
Troppene i Grænsedistrikterne
skal have anmodet om Fred.
Sønt i Aftes telegraferede vor
Korrespondent, at flere midtjydske
Troppe i Dagens Løb skal have
nedlagt Vaabnene og gaaet over
til Nordhæren.

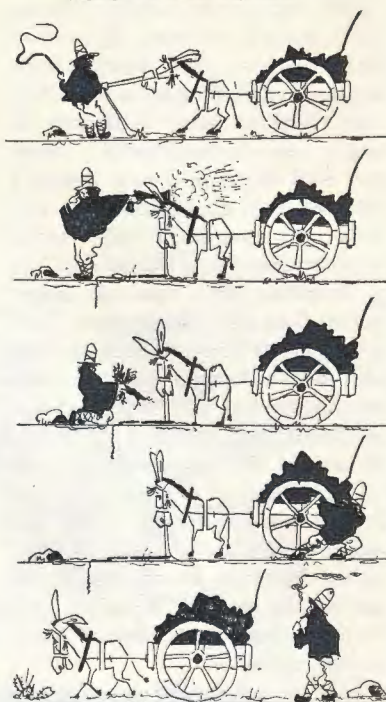
Hvis der er nogen, der ikke har hørt om den Kamp, der i Midten af Juli førtes til en foreløbig Afslutning mellem de norske- og midtjydske Spejderfolkeslag, maa han enten have været bortrejst fra Landet eller høre til den Kategori af Folk, der mener, de har nok i sig selv og lader haant baade om, hvad der staar i Bladene og det Jordskælv, der ikke lige ryster en Skorsten ned i deres egen Hatterpuld.

Man har jo ikke talt om andet det sidste halve Aar. Enhver der blot var nogenlunde underrettet, vidste jo, at det maatte komme til dette — og i de mørke Egne om Herning skal der endog være holdt temmelig store Summer paa, hvad Udfaldet vilde blive af Kampen.

Selvfølgelig maatte det komme. Det var nørrejydske, der i Tiderne Morgen anslug Tonen i Jylland — det var den, der startede og Aar efter Aar førte igennem (og hver Gang med større Held) de Foraarsturneringer, som Resten af Landets Divisioner gjorde forgæves Forsøg paa at opvise Magen til.

Ja, i »De gamle dage« kunne man lave spændende forårsturneringer. Ovenstående linier stammer fra en beretning i 1920 om turneringen mellem Nørrejske og Midtjyske division

Den højeste Grad af Stædighed.
(Tegninger af Niels Chr. Jørgensen).

Fra 7. AARHUS TROP.

Troppen er nu i fuld Gang med en Patruljekonkurrence for at dygtiggøre Patruljerne til en pæn Placering i Foraarsturneringen i Midtjyske.

1. ERMELUND fortæller:

Sammen med S. Ordrup har vi haft en vellykket Øvelse i Hareskoven. Et Stykke Tid levede vi i de gamle Inkaers Verden og søgte med stor Iver efter deres Penge-
snore »Quipuer«. Tilslidet lykkedes det os ved Hjælp af disse at faa Fingre i Inkaernes kostbare Skat og føre den sikkert ud til »Kystene.

ULVEUNGE-AVISEN

NR 1

FEBRUAR

1942

Hvor mange Duelighedstegn
skal du have i Aar?

Lyt her, oh Ulve,
det er den gamle Baloo, der taler

[illegible]

ODDT NYTAAR OG TAK FOR DET GAMLE AAR

God Jagt i det nye Aar

Ulveunge-avisen begyndte at udkomme som en del af Spejdernes Magasin i februar 1942 og var på 4 sider. Her i $\frac{1}{8}$ størrelse

VED LEJR- BAALET

I perioden fra 1926 til 1959 møder vi hver måned Ove Holm under denne overskrift. Det er ialt blevet til ca. 350 artikler, hvilket uden nogen tvivl gør Ove Holm til bladets flittigste skribent

den praktiske side

Nogle af korpsets yngste tropledere kan sikkert med denne forside genkalde sig spændende oplevelser i året 1964. 1971 vil bringe mange lignende oplevelser i KONTIKI-landspatrolje-turneringen...

måde krydret disse med gode artikler.

Uden deres hjælp havde det været en umulig opgave at lave et rigtig spejderblad. Vi håber imidlertid, at det er lykkedes nogenlunde.

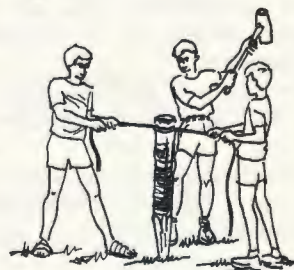
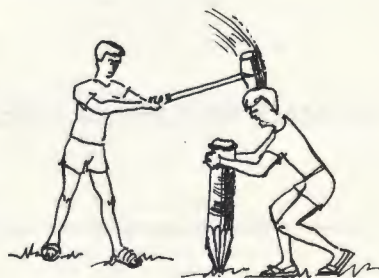
Tak til de mange, der igennem årene har gjort sig den ekstra anstrengelse at sende nyt til bladet.

Med dette nummer afsluttes 54. årgang og dermed også Spejderne Magasin! – Men det skal ikke være et farvel, men derimod et på gensyn i 1971.

Som du ved, skal vi da til at lave et nyt fælles spejderblad for 3 spejderkorps. Det er i sig selv en mægtig udfordring. Er du frisk til at tage imod denne udfordring...?

Vi ses i 1971.

Med spejderhilsen.

Praktiske ideer...

er det nok værd at have, når der skal udføres noget praktisk spejderarbejde. Har du nogle i lighed med ovenstående, så send dem til os. Alle ideer, der offentliggøres her i bladet, vil blive belønnet med en »praktisk« ting.

Har du nogle på »lager«, så send dem til »Den praktiske side«, Spejderne Magasin, Volden 24, 4200 Slagelse.

TAK

skal også rettes til CLEMENS-TRYKKERiet, som vi på grund af fællesbladsamarbejdet desværre bliver nødt til at forlade med årets udgang. Tak for et fint samarbejde og en fair behandling gennem 4 år.

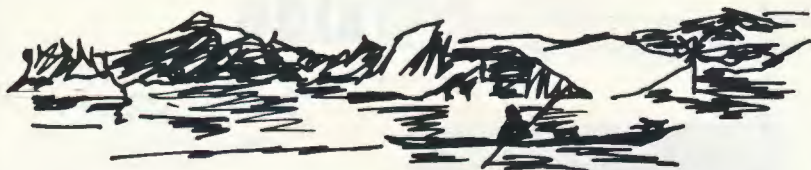
Forsidens billede stammer fra korpsets etnografiske lejr, Grenålejren 1951

Her møder du den populære rubrik »Opfinderklubben« og eksperimentet med læserbreve »Aktuelle meninger«.

Men et blad bliver ikke til blot med redaktørens hjælp.

Gennem 54 årgange har utallige ukendte spejdere bidraget med spændende beretninger og sjove fortællinger fra alle egne af Danmark. Ekspertter har på fortræffelig

MANITSOKLEJREN

SOMMERLEJREN - DER BLEV TIL EN OVERLEVELSESTEKNIKLEJR

FORTALT AF POUL MADSEN

MANITSOKLEJREN vil jeg aldrig glemme. Nok er jeg en gammel »rotte« i lejrliv i Grønland, men denne landsdelslejr slog alle rekorder i dårligt vejr og uforudsete hændelser.

Som det jo er de fleste bekendt, blev der i sommer afholdt 4 landsdelslejre – i Jakobshavn, Sukkertoppen, Frederikshåb og Narssaq – og det er lejren i Sukkertoppen, »Manitsoklejren 1970«, som jeg vil berette om.

Jeg ankom til Sukkertoppen på årets varmeste dag, dejlig sol og klar himmel. Ih, hvor jeg bad til, at dette vejr måtte holde, men desværre NEJ, vejrguderne ville noget andet. Næste morgen åbnede himlens sluser sig, og stormen piskede ind over byen.

På grund af vejret måtte vi ud-sætte afrejsen gang på gang, men ved 20-tiden var vejret sådan, at det var forsvarligt at sejle rundt om pynten med 1.hold. Samtidig kom der bud fra KGH, at DISKO lå underdrejet i vindstyrke 11 ved Søndre Strømfjord, og at den først ville ankomme næste morgen. Vi sendte en tanke til de arme Holsteinsborg-piger, der lå ude på havet og rullede rundt.

Vi havde 3 redningsbåde på slæb efter vores båd, og 2 både med påhængsmotor sejlede om kap med os andre. Det var de både, vi skulle bruge i lejren. Det blæste ge-

valdigt, og regnen strømede ned, og samtidig stod skumsprøjtet ind over spejderne, så vi var gennemblødt af regn og havvand, da vi omsider nåede frem.

Mit humør var ikke det bedste ved tanken om alle de våde spejdere, der skulle smides i land på den øde kyststrækning, men det gode humør blandt spejderne – og

de helt fantastisk friske tropsassister fra Sukkertoppen – lavede mig op. Min trøst var også, at vi i sidste øjeblik havde købt 100 meter plastik i Sukkertoppen – og inde på kysten lå der et halvt ton affaldsbrænde, som Sukkertopsspejderne havde samlet og sejlet ud, de ting bevirkede, at jeg bestemte, at vi skulle blive.

Vi kom forbavsende hurtigt i land og fik lejrmaterialerne slæbt de 500 meter op til lejrpladsen. Allerede da løb vandet i små elve, men vi fik hurtigt teltene rejst og havde endda 1 times tørvejr under teltrejsningen – det var næsten »lykken. Vi var lige færdige med det vigtigste, da regnen igen silede ned, og det fortsatte uden ophold til dagen efter vores ankomst til Sukkertoppen.

Jeg havde ligesom på fornemmelsen, at denne lejr ikke ville blive helt almindelig, og at man skulle være forudseende med mange ting. Vi havde derfor stillet teltene tæt sammen, så vi kunne værne hinanden, idet vi kunne se på himlen, at den både varslede storm og meget andet. Vi gravede ekstra dybe diamantgrave (kanaler som vandet kunne løbe i), og dem førte vi sammen i en hovedledning, så vandet kunne ledes væk fra lejrpladsen. Vi fæstnede også teltene med ekstra store sten – både i teltlommerne og ved bardunerne, og så lagde vi plastik tæt ned omkring alle telte.

Allerede i foråret havde vi sikret os et stort militærtelt, det skulle kunne redde os i en situation som denne, så vi kunne have et tørt sted at opholde os, men uvist af hvilken grund nåede teltet aldrig frem, der kom kun pløkker og barduner.

Det havde været en betingelse for at deltage i lejren, at man selv medbragte telte, men ak, kun én patrulje havde telt med, så vi var lykkelige over, at to af GU's patruljekasser var nået frem – 2 var forsvundet »ud i luften«.

Anden dagen var vi spændte på pigernes ankomst, regnen silede ned, alle soveposer var drivvåde, og det sagde »svup-svup« i drengenes støvler, når de gik. Humøret var højt i lejren, og da pigerne nåede frem, viste deres humør sig at være lige så godt.

Vi havde rejst tre gamle telte til pigernes baggage, da det hver gang viser sig, at de møder op med store kufferter med deres baggage. Det slog heller ikke fejl denne gang, men det allerværste var – de havde overhovedet ingen telte med og intet lejrudstyr. De havde den sto-

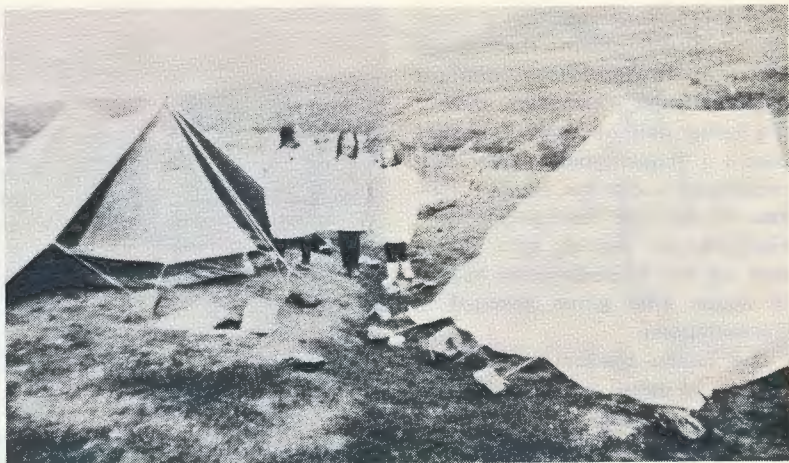

re tipi (stort indianertelt hvor 40 spejdere kan sidde i rundkreds) med, men ikke de tvingende nødvendige granrafter – de var sejlet videre med DISKO sydpå. Primusser havde de heller ikke med – helt uundværlige for at kunne overleve i dette uvejrscener. Lige straks så situationen helt håbløs ud, men vi gik i gang med at klare problemerne. Selv om vejret var meget dårligt, så måtte vi alligevel sende Johannes og Tobias af sted i motorbåden til Sukkertoppen. De skulle hente primusser, 50 l petroleum og endnu 200 meter plastik. Vi var klar over, at primusserne skulle brænde hele dagen, for at vi kunne holde varmen og for at kunne tørre tøj. Jeg var meget betænkelig ved at sende de to af sted i dette vejr, men de kom heldigvis godt frem – men meget forkomne tilbage. På grund af den store brænding måtte de gå i land længe før Sukkertoppen og således slæbe alt godset over fjeldet tilbage til båden.

Vores næste opgave var at skaffe pigerne »tag over hovedet«. Vi tog tipiens store teltdug, og ved hjælp af den og noget affaldstræ fik vi lavet et mærkeligt telt, som kunne rumme 8 piger. Jeg tør slet ikke tænke på, hvad vi skulle have gjort uden de 5 nye, dejlige og solide telte, som til vores største overraskelse lå på lejrpladsen, da vi ankom – de var kommet som en gave fra himmelen og var faldet på et »meget vådt sted«. Først efter min hjemkomst fik jeg opklaret mysteriet: teltene var anskaffet og sendt op på foranledning af prinsesse Benedikte – hurra for prinsessen!

Efter 2 dage i lejren var ALT gennemblødt og mudret til, teltene udseende var næsten ubeskriveligt, og vi håbede kun på det ene, at næste dag ville solen skinne.

Det siger sig selv, at man ikke kunne følge noget lejrprogram. Dagen gik med at lave mad (det var meget besværligt) og med at kæmpe mod regn og storm. Der skulle rejses telte, som var blæst omkuld, reguleres vandløb og graves dæmninger mod oversvømmelser. Diamantgravene skulle renses, så klo-

ge var vi blevet af skade, efter at de et par gange havde været stoppede – og så sejlede alt – også i teltene. Plastikken, der var over teltene, blæste i stykker mange gange om dagen og måtte erstattes eller repareres. Der blev i det hele taget lagt stor opfindsomhed for dagen, f. eks. kunne affaldsposer i plastik blive alle tiders regnslag, når man bare skar et hul til hovedet – en helt ny mode så dagens lys.

Flaget havde vi kun oppe den allerførste dag, idet det stormede så meget, at flagstangen flere gange var ved at vælte.

Efterhånden som dagene gik, blev vi mestre i at »kæmpe mod regnen«. Alle forhåndenværende midler blev taget i brug, og lejren kom efterhånden til at hedde OVERLEVELSESTEKNIKEJREN. Jeg har aldrig i mine mange spejderår i Grønland set et så fantastisk »gå-på-mod«. Alle tog situationerne, som de kom – og aldrig så man en sur mine hos nogen af spejderne – heller ikke, når man krøb ned i den våde sovepose – jo, der var virkelig »krummer« i de drenge og piger. Reglen var forresten, at der skulle 4 mand til at vride vandet af en våd sovepose!!

Flere af patruljerne havde »brolagt« med flade sten i halvdelen af teltet og uden for ved indgangen – det holdt muddret på afstand, og var man så heldig at få plastikken til at holde over de »entreer«, der var lavet ved hvert telt – ja, så var det lykken!!

At lave bål til madlavning var helt håbløst – vi var helt og hol-

dent prisgivet primussernes luner, så madlavningen foregik i teltene. Vi havde masser af renskød, og torsk fiskede vi i fjorden, når vejret tillod det – ja, livet i teltene var et helt kapitel for sig. En morgen lød der er brøl fra et af teltene – en gryde varm havregrød var væltet ned fra primussen. Ingen blev heldigvis skoldet, men synet kan overhovedet ikke beskrives.

Det siger sig selv, at vi under disse trange forhold havde meget svært ved at holde teltorden, det foregik da også på den særlige grønlandske måde, såsom at man godt kunne finde en klat marmelade i sine sko. Under disse forhold var det vidunderligt, at der ingen sarte sjæle var med – lejrdisciplinen og humøret var helt i toppen, det kan jeg ikke prise højt nok.

En morgen var sneen der – det var også det eneste, der manglede, jo, og så solen, men den var taget »på ferie«, sagde man. Vi manglede også endnu »flodbølgen«, men den kom en aften, så havde vi også været det hele igen. Flodbølgen kom oppe fra fjeldet, det var sikker en naturdæmning, der ikke kunne holde til vandets pres – og så havde fundet vej ned til vores lejr. En fossende elv løb gennem vores provianttelt og tog alt med sig, som kunne sejle – og det var ikke småting. Vores provianttelt var 4×8 meter, det var hullet som en si, og alt var vådt derinde, men at der ligefrem skulle drives mere vand derind, det var lidt for meget af det gode.

Stormen var taget til, og efter at flodbølgen var startet, havde vi et

haste-stabsmøde for at gøre situationen op. Da vejrmeldingen kun havde dårligt at berette, bestemte vi at bryde lejren og tage til Sukkertoppen næste dag – søndag – hvis vejrforholdene tillod det. Det hele havde intet formål – alt var endeløst og en stadig kamp mod vejrguderne. Jeg følte mig meget tynget af ansvaret for spejderne, heldigvis var vi blevet forskånet for sygdom i lejren, alle viste sig at være robuste, men jeg turde ikke fortsætte med, at spejderne hver aften måtte krybe i våde soveposer. Vi måtte »bide i det sure æble« og give op.

Johannes og Tobias måtte for tredje gang til Sukkertoppen – for at arrangere hjemturen, aflyse besøgssdagen og lejr gudstjenesten og skaffe husly til alle de våde spejdere.

Sidste aften i lejren blev en sand festaften, som vi sent vil glemme. Jeg havde lovet, at alle skulle sove i en tør sovepose den sidste aften. Vi lavede et kæmpebål af affaldstræ, det tog os 1 time at få ild i det, men det lyste sådan op i skumringen, at vi alle kom i feststemning. Af kosterkafterne, som spejderne havde med i lejren, lavede vi et mægtigt stort damp-tørrestativ rundt omkring bålet. Alle var i sving med at tørre og vende »stegte« soveposer, vi tørrede om kap med regnen, men varmen fik overtaget, og alt blev tørt, også det

tøj vi havde på. Under sovepose-tørringen blev det afsløret, at der var 5, der overhovedet ingen soveposer havde – utroligt at de havde kunnet »overleve« uden at sige så meget som ét ord derom.

Stemningen ved lejrbalet var helt eventyrlig, vi sang og legede, og 4 gryder med thevand kogte på bålet. Vi hørte lørdagsunderholdning på transistorradioen og havde gjort alt klar til danse-mik til radiomusik, men der var så stor trængsel omkring radioen, som stod på et campingbord under solsejlet i stabsteltet, at én »kom til« at støtte sig for meget til bordet, så det brast sammen. Radioen faldt ned og gik i stykker – godt sølet ind i sukker, kaffe og the – radioen, som vi ellers havde formået at holde fri for regn og vand – og så skulle den drukne i the og kaffe!!!

Søndag morgen – regn og atter regn – men ingen blæst, så chancerne var store for, at vi kunne blive reddet og komme til Sukkertoppen – herligt at tænke på.

Straks fra morgenstunden gik vi i gang med at bryde lejren – sikken et arbejde. Teltene måtte en tur i elven for at skylles fri for mudder, men trods det enorme arbejde var vi alligevel færdige midt på eftermiddagen, og vi kunne efterlade en lejrplads, hvor man næsten ikke kunne se, at der havde ligget 65 spejdere i mudderbad.

Begejstringen var stor, da kut-

terne dukkede op ude i skærgården, vi kunne nu se en ende på vore trængsler, og det tog et par timer at laste kutterne.

Det var pragtfuldt at vide, at man nu var på vej til en tør seng, og nu kunne der da heller ikke indtræffe mere – men ak, midtvejs til Sukkertoppen gik Johannes' påhængsmotor i stykker, så vi måtte vende om og tage ham på slæb. Ved ankomsten til Sukkertoppen styrtregnede det som aldrig før, og det var laveste vande, dvs. sige, at vi måtte kravle op ad et 6 meter højt lodret bolværk med alt vort udstyr – det var drøjt. Holsteinsborgspejderne skulle indkvarteres i to GTO barakker, men der, hvor pigerne skulle være, var oliefyret brudt sammen, så vi kunne ikke installere de våde piger i en iskold barak. Det lykkedes os imidlertid ved meget stor velvillighed at få alle betryggende indkvarteret – jeg tror nok, at jeg selv sov 90 minutter i timen den nat.

I to dage tørrede vi telte, ordnede materialer og fik alt bragt i orden, og så sluttede denne begivenhedsrige sommerlejr med afskedsfest i Forsamlingshuset, hvor hver delltager fik overrakt en sælskinsstrimmel med teksten »Mannitsoklejren 1970« – bevis for deltagelse i »overlevelsestekniklejren«.

Jeg var taget til Grønland for at lede en sommer/træningslejr, hvor spejderne skulle dygtiggøre sig i lejr sport, men det blev en hel anden slags træning, end vi havde lagt program til. Jeg er fuld af beundring for spejdernes udholdenhed og den måde, de tog alle situationer på, og jeg er overbevist om, at de fremover ved lignende situationer vil kunne klare alle uforudsete hændelser – det har denne lejr bevist.

Denne beretning skal da også tegnes de 65 piger og drenge fra Sukkertoppen og Holsteinsborg, som uforfærdet stod det hele igennem og med godt humør kæmpede mod naturens kræfter.

Jeg har selv lært fantastisk meget af denne lejr, og jeg er mange erfaringer rigere – det siger jeg jer tak for.

Poul Madsen

junglenyt

Redigeret af
LISE PEDERSEN

Hej, ulveunger!

Denne gang skal I høre lidt fra os her i Grænsedivisionen.

Ved at vi sådan skiftes til at skrive til bladet, får alle flokke i hele landet en god chance for at komme med. For vi kan da godt være enige om, at det er lidt kedeligt, at den fine tegning, man sendte ind til Magasinet, slet ikke kom med. Nu kan det også blive din tur, så det er bare med allerede nu at få hovederne lagt i blød, for det skulle jo gerne blive bedre og bedre.

I Grænsedivisionen, der består af Tønder, Åbenrå og Dybbøl kolonne, er der 20 flokke. Dvs. at der er 80 bander, der dyster, når vi én gang årligt mødes til divisionsturnering, så I kan tro, der er liv i skoven.

Vi glæder os meget til at høre fra mange andre ulve og ønsker jer god jagt.

Tjo

2. Sønderborg flok har været på søndagstur med Havnbjerg

Batcha, gul bande, Havnbjerg, fortæller:

Vi mødtes ved Havnbjerg spejderhytte, hvor alle stillede op ude ved flagstangen. Vi havde til denne dag lavet en ny sang.

Mel.: Pippi

Kom, nu vil vi synge
og vores søndagstur begynde,
her ved Havnbjergs hytte
går tiden let med skæmt og spøg.
Søndagstur til hytten,
sjulahop-sjulahej-sjulahopsasej,
søndagstur med Sønderborg
er lige noget for mig.

Nu blev vi delt i hold, nogle skulle ned i skoven for at snitte en kæp, andre skulle save brænde til et glødebål. Det hold, jeg var med

på, skulle skille en hel masse kasser ad, dem skulle vi bygge en hytte af nede i skoven. Vi er også i gang med at bygge en hytte her på vor grund, men den fik vi ikke tid til at bygge på den dag. Da kl. var 11.30, skulle vi til at spise, alle stegte pølser og spiste med appetit vort bagte snobrød.

Bagefter var vi på stjerneløb. Mange af os blev våde, men det var da, fordi vi havde glemt vores regnfrakker.

Vi fik tørret vort tøj ved pejsen i hytten, og den sidste time brugte vi til at tegne og lave 2 vers mere til vor sang.

Vi er raske ulve,
røde, grønne, blå og gule,
vi har stegt 60 pølser
og nu ka' vi ikke mer.
Vi er alle mætte,
sjulahop-sjulahej-sjulahopsasej,
men er ikke trætte,
du ka' tro lige nej.

Vi har bygget huse
og trasket rundt med våde bluser;
mens vi sad om bålet,
da kom regnen sagte ned.
Søndagstur har charme,
sjulahop-sjulahej-sjulahopsasej,
søndagstur gi'r varme,
er det også noget for dig?

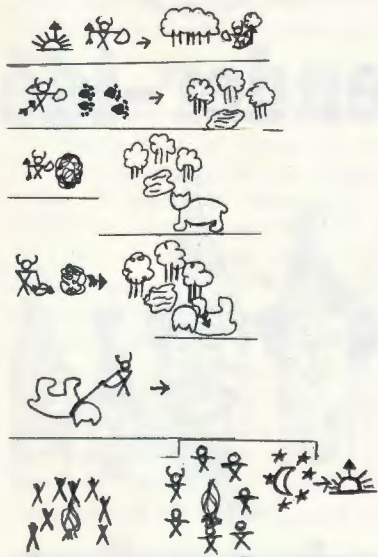
Da kl. var 16, blev ulvene fra Sønderborg hentet af deres forældre, og vi cyklede hjem. Det var vel nok en sjov dag.

At tænke sig, der findes flokke, der ikke kommer på søndagstur, fordi der ikke er ulve nok, der vil med, det kan vi ikke forstå.

Prøv at gøre ligesom vi, lav turen sammen med en anden flok, så bliver det måske meget mere spændende.

Brev fra Store Bjørn

Store Bjørn, der er indianerhøvding, var en dag på jagt og fik et godt bytte med hjem. Det syntes han, de skulle have en meddelelse om i nabostammen, så derfor skrev han på et stykke bark følgende meddelelse:

Prøv nu, om du kan skrive en jagthistorie ud fra disse tegn. Måske kan din bande i fællesskab klare det.

Hvis I har lyst, så send historien til »JUNGLENYT«, Spejdernes Magasin, Volden 24, 4200 Slagelse, – den bedste historie vil så få tilsendt en præmie!

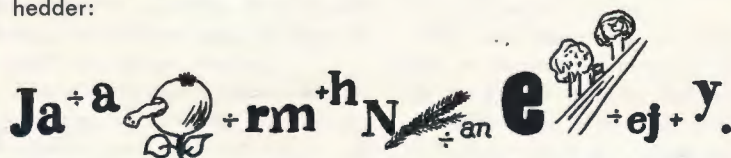
På telttur med 4. Sønderborg

Det var vores første telttur. Vi startede på cykel kl. 9.30 sammen med vores flokleder Baloo. Vejret var godt, og det var vort humør og så. Det første, vi gjorde, da vi kom til lejrpladsen, var at få rejst teltene, og så spiste vi vores medbragte mad.

Om natten var vi på løb, det var vældig godt.

Kender I Spejderchefen?

Ellers kan I læse her, hvad han hedder:

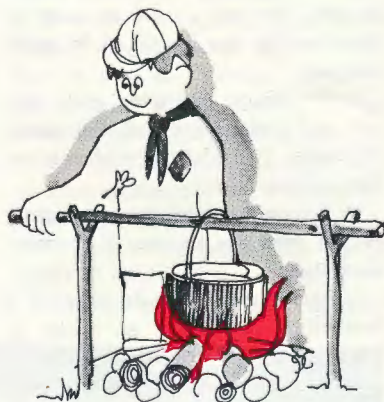
Næste dag skulle vi lave mad på bål. Hathi og jeg lavede boller i carry, og det gik heldigvis godt.

Jeg syntes, det havde været en god og dejlig tur. Numa

Her er en ulveunge fra 4. Sønderborg, der oplevede turen lidt anderledes. Tha skriver:

Min bandeassistent og jeg skulle jo lave middagsmad. Det blev en middag med uheld. Vi skulle have millionbøf.

Da jeg skulle lave meljævning, tabte jeg det hele ud på mit tøj.

Bålet kunne vi heller ikke få til at brænde, men ellers var det en god middag.

Kl. 11.30 om aftenen blev vi vækket og skulle på røverjagt. Tre storspejdere var tyve og vores flokleder havde ramt en melpose, som en af dem havde taget med.

Så løb vi efter dem. Da vi kom til skoven, sprang der pludselig et spøgelse frem fra et træ og råbte bøøh, nej hvor vi grinede. Jeg løb efter den anden røver, men det var mørkt, og pludselig gik jorden væk under mine fødder, jeg var drattet ned i et krat med brændenælder og hindbærbuske.

Inden vi gik i seng, rystede vi

vore soveposer for ørentvister og edderkopper.

Næste dag lavede vi en A-bro over et vandløb. Da vi forsøgte med 4 mand på broen, brast den, og jeg blev gennemblødt.

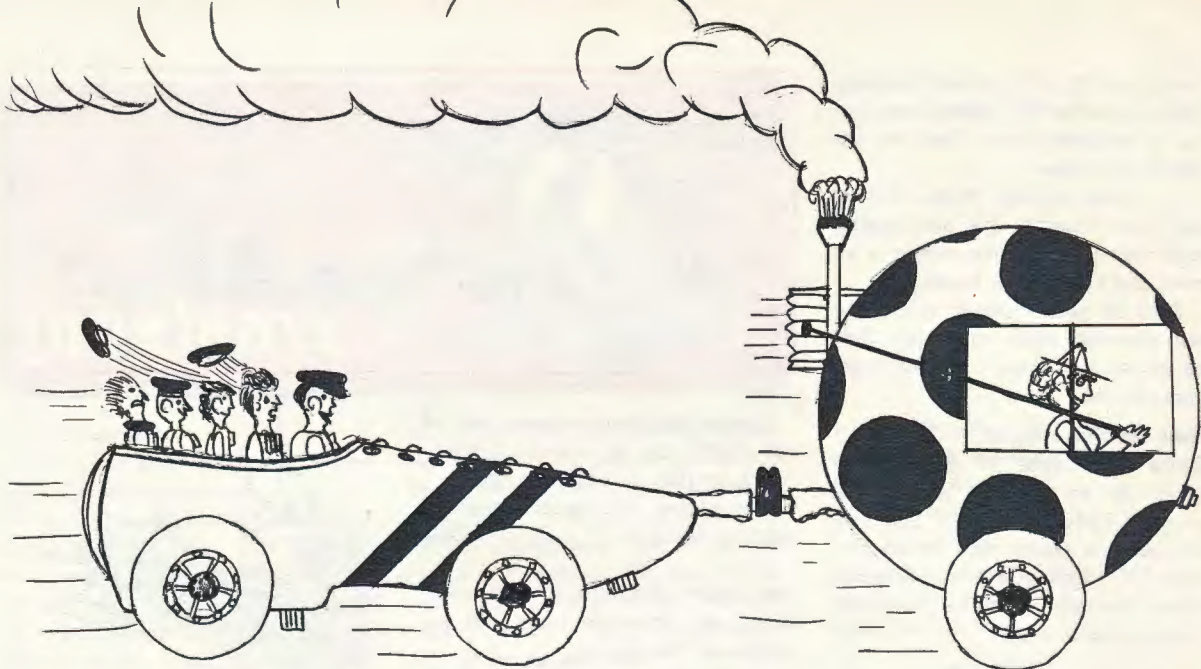
(Det var Tha's historie, mon de fangede røverne?)

Hvilken flok laver den bedste historie?

Følgende ord skal forekomme i historien:

Aften – december – koldt – skovsti – brænde – vand – rådyr – Morten – lysning – hus – juletræ – gaver.

Historien kan du sende til »Jungle-nyt«, Spejdernes Magasin, Volden 24, 4200 Slagelse. – Måske kan vi så i det nye år bringe den bedste i bladet!?

Mange af vore ulveunger spiller også fodbold, derfor besluttede Augustenborg og Nordborg ulveflokk, at de hvert år i september måned ville opfordre hinanden til en fodbold dyst.

Ulv fra gul bande i Augustenborg skrev om sidste års kamp:

En lørdag eftermiddag i september hentede vi Nordborg flok ved bussen. Vi havde lavet sjove plakater og slog på tromme, så hele Augustenborg kunne høre det.

En af plakaterne lød sådan: »NORDBORG, nu skal I ha' tæsk, så I ligner stribet flæsk.«

Det blev dog Nordborg, der med nogle lynangreb gik af med sejren. De vandt 4-0. Efter kampen fik vi forfriskninger, og her blev vi enige om, at næste gang ville vi komme til Nordborg, og så skulle vi nok få trænet godt inden tiden.

Som sagt så gjort. I år kom Augustenborg til Nordborg, og hvad tror I, der skete – jo Augustenborg vandt over Nordborg med 2-0.

Alle syntes, det var en meget spændende kamp. Er der andre flokke, der har prøvet det????

I Løgumkloster flok skrives der vers

Malermester Madsen maler mange malerier med motiver.

Freddy Fræk fangede fire friske fisk.

Miko

En julekalender-idé

Hvis nogle af jer skulle få lyst til at lave en julekalender selv, har vi en idé, der går ud på at lave en nissefamilie, der består af 24 medlemmer.

I skal bruge papruller, rødt karton, rød plakatifarve, vat, lim, garn, stofrester (i stedet for stofresterne kan bruges papir).

Vi brugte køkkenruller og et stort rør, af dem der bruges til postfor-sendelse.

I starter med at dele rullerne i forskellige størrelser, så I kan få både små og store nisser. De to største skal selvfølgelig være nissefar og nissemor. Derefter maler I. Malingen tørrer hurtigt.

Imens rullerne tørrer, kan I klippe nissehuer i karton. De laves efter kræmmerhussystem, men husk at male. Øjne, næse osv. tegner I med tusch. Sæt skæg på nisse-drengene og lav hår af garn til pigerne. Frisuren overlader vi til jeres egen fantasi.

Pigerne skal endvidere have forklæde på, og de af drengene, der er for små til at have skæg, kan I evt. give en pelskant (vat) omkring huen. I skal ikke lime nissehuen fast til kroppen, for huerne kan sidde sjovere og pænere uden lim. Husk en lille vatkugle i toppen af huen. På samme lille top kan I lime

et lille rundt stykke papir med datoen på. I kan sikkert lave en hel del mere ud af den kalender, blot I bruger jeres fantasi, og den regner vi med, at I har.

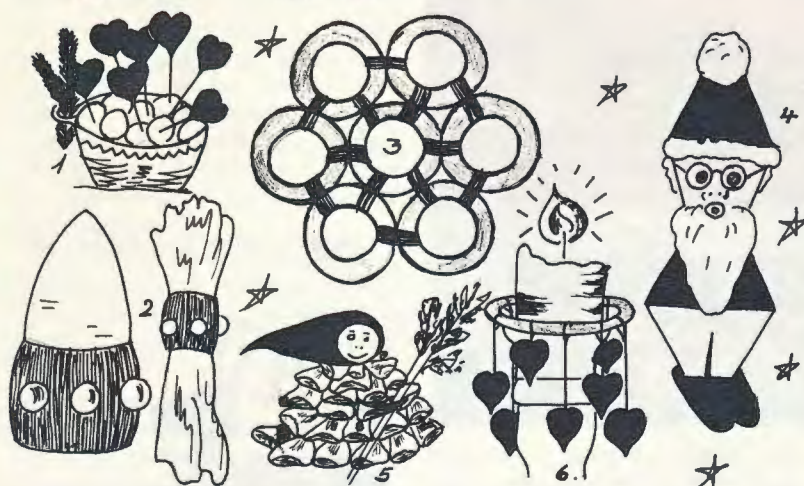
God fornøjelse.

Guderup flok, Als

Miko, Løgumkloster:

Her vil jeg fortælle, hvordan jeg lavede en vase. Jeg tog en flaske og smurte lim på og vikled gaze-bind om. Herefter smurte jeg lim på igen og satte små fliser på. Slut.

Pynt og gaver

1. Til julens pindemad (juleknas)

To ens klippede røde kartonhjerter limes sammen om en tandstik. Lav en hel pose fuld, der skal nok blive brug for dem.

2. Æggebæger eller servietring

Af runde paprør (køkkenruller) klipper (saver) du et stykke på ca. 3 cm, omkring det vikler du farvet bast, og med passende mellemrum anbringes en lille træperle.

3. Bordskåner af træringe

7 gardinringe af træ bindes sammen med bast, som vist på tegningen. Bind ikke for stramt, den skal jo kunne ligge fladt.

4. Julemand af æggebakker

Der bruges 4 toppe til en julemand. Resten overlades til din egen fantasi.

5. Nisseemor

En trekant af rødt filt limes omkring en nød. Nøddens bund er ansiget, som limes på toppen af en fyrrekogle. Piberenser er arme.

6. En hjerteuro som lyskrans

Små røde kartonhjerter limes sammen omkring en sytråd, bindes på en messinggardinring. Husk at variere afstanden.

Næsten alt materiale kan købes hos
Indkøbscentralen
Kronprinsessevej 4 a
Fredensborg
tlf. (03) 28 14 44

Tændstikker bliver til gaver

Har I tænkt på, hvor mange måder der er at pynte f.eks. en husholdningsæske på, så den bliver til en fin gave.

Du kan klippe et stykke karton ud, som svarer til æskens forside. Lim et sjovt stykke stof på, og lav figurer af filt, som du limer på.

Er det til jul, kan du jo lade figurerne være nisser, men der findes mange andre sjove måder at dekorere på.

Pressede blomster kan bruges, men så er det bedst at overtrække selve stykket, du klæber på æsken, med gennemsigtig plastik.

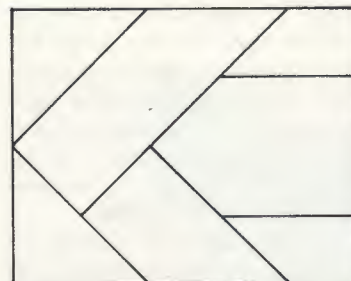
Du kan også bruge perler, ved først at lime, så at drysse perlerne over æsken.

I ugebladene findes der sikkert mange sjove og smukke billeder, som også kan bruges her. Som du ser, man kan blive ved med at nævne eksempler, så er det blot med at komme i gang.

Havnbjergs flokleder spørger:
Kender du det 3000 år gamle kinesiske 7 klods spil?

Klodserne skæres ud i stift karton som vist på tegningen. Prikkerne angiver de sider, der er lige store.

Prøv at lave det i flokken, og lav f.eks. en hurtig bandekonkurrence. Hvem laver flest figurer inden for et bestemt tidspunkt?

Internationalt år

Hvad med at prøve EN JUL PÅ SVENSK

Lutfisk eller spegeskinke, kogt torsk, ribbensteg, kalkun eller oksesteg – hvad man vil have til jul afhænger af, hvad for et land man bor i; for hvert eneste har sine egne særlige juleskikke, selv om man i vore dage låner fra hinanden.

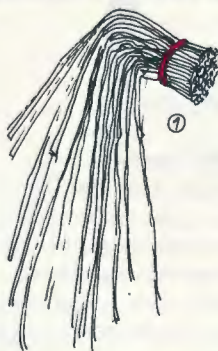
I Sverige har man et særligt navn for juleaftensdag, »dyppedagen«, fordi det er den dag, hvor man »dypper i gryden«. Man har kogt den traditionelle svenske julepølse og juleskinke, og til frokosten står gryden med suppen over ilden og snurrer: alle får så noget brød og dypper det og spiser. Selvfølgelig hører det sig til med lutfisk, som er en slags tørret torsk, der ærlig talt smager temmelig hæsligt.

Men svenskerne er derimod eksperter i at bage lækre julebrød eller boller, som har alle mulige former. Det starter allerede på Lucia-dagen (som det jo forresten også er en speciel svensk skik at fejre) med luciakatte, dvs. boller af facon som kattehoveder, og ingefærkager, der forestiller geder.

Det med gederne er i øvrigt noget typisk for mange juleskikke: de går tilbage til tiden før kristendommen, for gederne minder om de gedebukke, der trak Thors vogn over himlen, når det tordnede. Gederne kan også minde os om julebukke af halm, som også egentlig er en svensk skik. Halmen spillede en stor rolle i forestillingerne i gamle dage, fordi den stod i forbindelse med den gode høst, og

man brugte i Sverige (– forøvrigt også på Bornholm!) at sove i julehalmen på gulvet juleaften; det skulle være halm af det sidst høstede korn, og efter jul blev det spredt på markerne for at sikre en god høst næste år. Juleneget, som vi jo også har i Danmark, menes oprindeligt at have haft en lignende betydning.

I Sverige laver man foruden julebukke også små dukker af halm, og det er meget almindeligt med uroer, »julekroner«, af halm. Når man skal lave ting af halm, er det bedst med rughalm, men havre kan godt bruges. Man begynder med at skrabe stråene blanke og lyse med en kniv og lægger dem bagefter et par timer i vand, for at de skal blive bløde og lette at arbejde med: man kan så bøje og flette dem, og bagefter bliver de stive i den nye form!

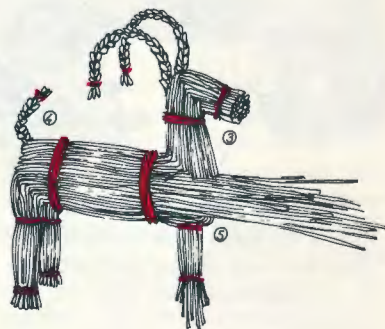

Inden du begynder må stråene blødes i vand!

1) Start med 20 halmstrå, der bindes sammen med rødt garn. Lav skarpt knæk til nakke ved at bøje de underste strå først.

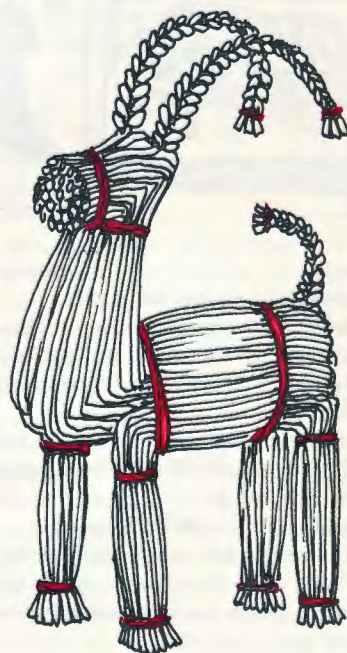
2) Hornene flettes af 3 kraftige strå.

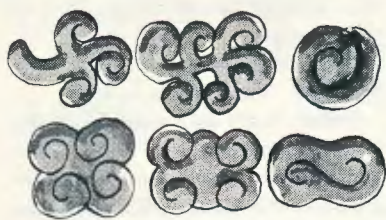

3) Hornene bindes sammen med halsen, og der laves igen et knæk til krop.

4) 3 strå flettes til hale, resten afskæres.

5) Lav ben af to bundter med 12 strå og bind sammen med kroppen. Skær lige af for neden.

LUCIAKATTE

100 g margarine

1/2 l mælk

850 g mel

50 g gær

1 tsk. salt

1 tsk. sukker

kardemomme

2 dl sukker

Margarinen smeltes i en kasserolle,

mælken kommes i og lunes,

gæren røres ud med salt og sukker og

blandes i mælken,

melet og mælken blandes og kardemomme

og sukker kommes i,

dejen stilles til hævnig et lunt sted - kan

blive dobbelt så stor!

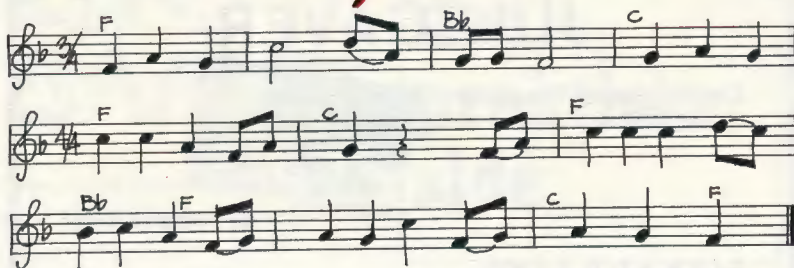
kattene formes (se tegningen) og stilles til

hævning,

de pensles med æg og bages ved god var-

me til de er brune og blanke.

Il grillo e la formica

IL GRILLO E LA FORMICA -

;;: Lu gril a canta

Sù la rama del lin, ;;:

S'ai passa la fùrmia

N'a dimanda un tantin.

Lu gril ai ciamo

Cosa t'na vuole fè?

Veu j fe braje e camise

E mi veuj maridè.

Lu gril ai ciamo

Vureisse pieme mi?

Fùrmia l'è staita lesta

Oh s'a l'a dije che'd si.

Lu gril a saöta

Per buteje l'anel

S'antrapa nt'una pera

E s'romp'l so servel.

E la fùrmia

L'è andaita a Pineröl

Còmprese 'na vestina

Per pòdej fe'l deul.

THE GRASSHOPPER AND THE ANT

;;: Under a lime tree

A grasshopper did sing. ;;:

Along there came an ant

And begged for one shilling.

Why do you want it?

The grasshopper did say.

I want to buy a dress,

For I would wed this day.

Then would you like me

To take you for my bride?

O yes, sir, if you please,

The little ant replied.

Quickly he jumped up

To give the wedding ring.

He bumped into a pear,

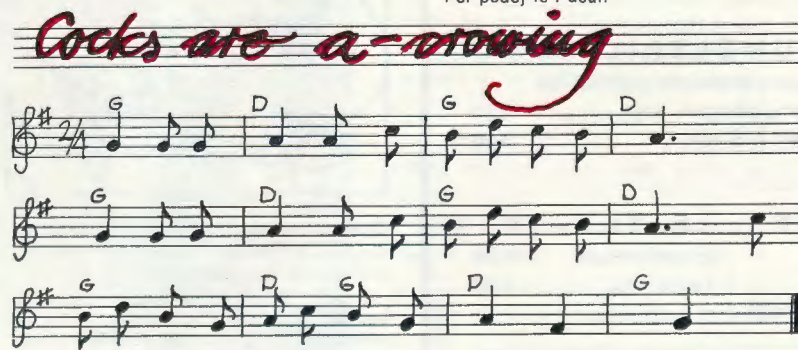
That was the end of him.

Off to the city

The little ant did go

To buy a morning gown

Her sorrow for to show.

COCKS ARE A-CROWING

Cocks are a-crowing at break of dawn

And now begins another morn.

And he who earns his daily bread,

Must rise up early from his bed.

Rise up, rise up, good people all,

Rise up, rise up, both great and small!

Give thanks to God for your night's rest

Go to your work with soul refreshed.

Så er chancen der

I anledning af Chr. 4's trop og floks 60 års jubilæum vil der i Frederiksborg division i dagene 20., 21. og 22. november blive afholdt et skovmandsløb, som vi nok skal love for vil blive hårdt, I vil virkelig få brug for alt det, I nu gerne skulle kunne som skovmænd. Vi har efterhånden fået mange skovmandshold i divisionen, men håber alligevel at få kamp udefra. Navnlig fra alle de skovmænd, der sidder rundt omkring og brænder efter at

vide tænder, og fra dem, der skal have løbet noget af pubertetens fedt af sig. Alt vil der blive lejlighed til, blot I ikke holder jer tilbage. Til dem der har lyst, har vi herunder de oplysninger, I vil få brug for. Dette gælder selvfølgelig også alle skovmænd i Frederiksborg div., da I jo næsten er tvunget til at melde jer.

Vi skal mødes 20. nov. på Egedam ved Hillerød mellem 16 og 18 ved Hytterne. Hjemturen forventes at kunne finde sted fra Egedam 22. nov. kl. ca. 13.

JULEGAVER

Det begynder i depotet

– de har det hele!

FISKEUDSTYR

Blink og spindere, æske	6,50
DAIWA hjul, fra	9,75
Fiskestang, fra	16,50
Fiskesæt – stang, hjul, snøreblink fra	29,50
Fangstnet	7,25

KORTTASKE

Oksehud m. cellouid	18,50
med læderbagside	28,25
med ekstra rum	42,00

RULAMS LUFFER

26,00 – 29,00 – 32,00

KÆLKE

Bøgetræ, 105 cm	39,00
Asketræ, 120 cm	59,00

SIGNALHORN

slank fransk model 75,00

JUNGLEBILLEDER

Farvestrålende motiver fra Junglebogen, stk.	0,50
sæt à 6 stk.	2,50

SVENSK ARMÉLYGTE

med morseknep, afspærring og
afblænding til natorientering
m. element 28,00 |

LEJRLYGTE

til petroleum ..	11,00
Lygtekrog	4,50

SPEJDERNES LOMMEBOG 1971

32 sider spejderstof, flagtavler og verdenskort
i farver 8,00 |

Omkring jul og nytår holder Depotet åbent:

Den 17., 18., 19., 21., 22.: kl. 9-20 – Søndag d. 20.: kl. 16-20 og
torsdag d. 31.: kl. 9-13.

Spejder Sport

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Nørregade 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (08) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Der skal medbringes ildbor, sejl-
dug, økse(r), spade(r) og ellers alt
det I plejer.

Løbskontingentet vil blive 12 kr.
pr. mand. Medbringes til start.

Maden skal I selv medbringe. Der
vil blive bedømt mad lørdag mor-
gen og aften, samt søndag morgen
(helst varme retter). Da det kom-
mer til at foregå i et hippie sam-
fund, må I gerne være lidt opfind-
somme. Al mad, der er ud over
disse måltider, står frit for (med-
bragte klemmer).

Deltage kan alle, der ved løbets
start er mellem 16 og 18½, lige-
meget om I endnu er patruljele-
dere.

Spørgsmål samt tilmelding skal
ske til Henrik Bache, Bjørnebæk-
ken 7, 3400 Hillerød, telefon (03)
26 26 51 mellem kl. 17 og 18 man-
dag og fredag. Tilmelding skal væ-
re indløbet inden 13. november.

Med spejderhilsen
Chr. 4.s trop

**hvad
betyder
det?**

Skulle du i MAGASINET støde på ord, som
du ikke umiddelbart forstår, kan nedenstæn-
dende måske være til din hjælp.

basere – grundlægge, bygge på
etnografisk – fællesbetegnelse for alle de
videnskaber, der angår mennesket som
folkeindivid
honoratiore – »spidserne«, de fine folk
(især i en provinsby)
illumination – oplysning
ingrediens – (lat.) bestanddel af en blanding
intensiv – intens, kraftig, stærk, anspændt
kollegium – her: fribolig for studerende
lay-out – udkast, udformning, opstilling
logbog – skibsdagbog, hvor fart, kurs o. l.
indføres
lutfisk – (sv.) saltet tørfisk, opblødt i lud
maritim – (lat.) hvad der hører til søen, til
havet
musical – (eng.) teaterforestilling (el. film)
med hovedvægten lagt på letflydende
sang og musik, danseoprind og flot udstyr
præcision – nøjagtighed
rationering – tildeling af en bestemt por-
tion af materialer, levnedsmidler o. l.
referat – beretning, forkortet gengivelse
stratosfæren – luftlag over troposfæren (ca.
16 km oppe)
uvildig – neutral, objektiv, upartisk

spejder- aviser

Årets bedste...

En uvildig dommerkomite bestående af spejdere, som ikke til daglig har noget med Spejdernes Magasin at gøre, har vurderet og givet point i forbindelse med MAGASINETs kåring af Årets bedste spejderaviser.

Ved bedømmelsen har der været taget hensyn til såvel det redaktionelle indhold, udformningen og trykningen af aviserne. Hvis din patruljes, trops eller gruppes avis ikke er blevet nævnt, kan der være flere grunde til det, bl. a. den, at dommerkomite-

teen ikke har været i besiddelse af 4 forskellige eksemplarer af avisen, men grunden kan selvfølgelig også være den, meget imod dine forventninger, at jeres avis ikke har været god nok til at komme med blandt de bedste.

Hvor stor værdi du skal tillægge nedenævnte resultater, vil vi overlade til dig selv at afgøre, men ønsker du at medvirke til en forbedring af netop jeres avis, kan det måske være et godt fingerpeg.

Tallet i () angiver sidste års placering. (–) angiver blot, at den pågældende avis ikke deltog eller ikke blev placeret i sidste års kåring.

I spritdublikatorklassen blev kun 5 aviser fundet egnede til deltagelse. I alt modtog vi 17 aviser til denne klasse.

Nr.	bladets navn	1969	gruppe/trop/patrulje	point
1	PRIK'en	(1)	3. Vesterbro	89
2	Gravem	(–)	1. Grav, Norge	82
3	Tårnfalken	(–)	Tårnfalke, 1. Hæng	69
4	Kong Erik	(–)	Kong Erik, Hølsinger	40
5	Budstikken	(–)	1. Frederiksværk	38

I stencildublikatorklassen deltog 82 aviser, hvorfor redaktionen fandt det rigtigst at offentliggøre de 15 bedste.

1	SPEJDEREN	(2)	4. Hellig Anders	96
2	Budstikken	(1)	1. Lillerød	82
3	Spejdere i Guldborg	(–)	Guldborg-spejderne	72
4	Lanternen	(–)	1. Nyboder	71
5	Stafetten	(8)	1. Charlottenlund	64
6	Tropshunden	(–)	1. Fredericia	63
7	Mågeklatten	(–)	Kastrup-Tårnby	62
8	Mølleposten	(–)	15. Aarhus	61
9	SPUL	(–)	1. Silkeborg	60
10	Kroniken	(13)	Claus Nar	59
11	Snurrevoddet	(–)	Jens Væver	51
12	Totem	(3)	7. Aarhus	49
13	Bjergets ekko	(9)	Christen Skeel/Påskebjerg	43
14	Gjældet	(–)	1. Nørrebro	36
15	Tomahawk	(–)	10. Odense	32

Antallet af offset aviser er vokset betydeligt siden sidste år, ligesom mange har forbedret såvel indholdet som udformningen. I alt deltog 22 aviser i offset/bogtryk-lassen.

1	Båtsmannsposten	(1)	5. Drammen Sjø, Norge	98
2	Ecco	(2)	6. Drammen MS, Norge	84
3	Stifinderen	(8)	7. Ø. Vibenshus	77
4	Præriehylet	(3)	1. Brønderslev	56
5	Ansgarposten	(–)	Ansgar, Flensborg	55
6	Tropsbladet	(–)	Knud Lavard	52
7	Ugleskriget	(6)	1. Sundby	49
8	Tjickerlicker	(9)	1. Maribo	46
9	Ret kurs	(12)	Dyssegaarden	43
10	2. Absalon	(10)	2. Absalon	38

Nye spejder- aviser...

I dette nummer kan vi præsentere vore læsere for STAFETTEN, udgivet af Skanse-trop og flok i Fredericia. Et 8-sidet blad fremstillet ved hjælp af elektrostencil. Indholdet er godt og interessant, hvilket da også placerer bladet i den gode halvdel af bunken. Trykning og lay-out kan blive bedre.

KOSTEN hedder 4. Hvidovre Sætrope avis. Bladet, der er fremstillet efter spritdublikeringsprincippet, fremtræder i en pæn og elegant form, der uvilkårligt indbyder til læsning. Trykningen er god. Tillykke til troppen og redaktøren, Ove Eskildsen, med det fine resultat af blad nr. 1.

Nørre Snede trop udsender tropsavisen TEEPEE (nu på 11. årgang). Mange bladudgivere er efterhånden gået over til brugen af elektrostencil, hvilket giver de store muligheder. Det samme gælder således også for Nørre Snede trop. Formatet er A5, side-tallet 8. Udformningen er udmærket, men elektrostencilen kan udnyttes bedre. Benyt flere illustrationer.

Odins klan, der består af rovere fra Odense A divisions 5 grupper + en del piger fra DDP, har sendt os deres nye klanblad, SLEIPNER. Et godt initiativ taget af en ikke helt almindelig klan. Det bør i samme forbindelse nævnes, at klanen på nuværende tidspunkt har lukket for tilgang på grund af medlemstallet, 25 rovere.

Anne Vivo hedder 1. Birkerød trop og floks spejderavis. Udformningen er god og utraditionel. Redaktøren bebuder i dette nummer en ændring af førstehåndsindtrykket, forside. Vi venter spændt på resultatet. Format: Folio, falsat. 12 sider i stencildublikering.

1. S står for 1. Sundby, DDP og DDS, idet disse grupper er begyndt et samarbejde, som har resulteret i et nyt fælles blad, en sammenlægning af Troptrompeten, DDP og Ugleskriget DDS. Forsøget er faldet ud til den positive side med et 20 sideret blad i off-set. Bladet bør dog nok krydres med lidt flere illustrationer. Tillykke med det nye blad.

Fra 9. Odense har vi modtaget TROPS-NYT. Formatet er A5, sideantallet 8 og trykmetoden stencildublikering. Lidt traditionelt. Fortrykket med off-set bør udnyttes bedre næste gang.

BJERGETS EKKO er nu blevet fællesblad for to spejdergrupper i Herfølge, idet Christen Skeel gruppe, DDS er begyndt at samarbejde med Påskebjerg gruppe, DDP. Omslaget har i den forbindelse skiftet farve fra grøn til blå. Indholdet er fortsat alsidigt, ligesom bladet fremtræder i en god form. Format: A5. Sideantal: 8 + omslag. Trykmetode: Stencildublikering.

Med dette nummer af MAGASINET er antallet af modtagne aviser fordoblet i forhold til sidste år. Er der præcision over jeres udsendelse, eller sker det blot en gang imellem, når I skønner, at der er behov for et nyt nummer. På genhør i det nye år.

SPEJDERTIDENDE

SPEJDERNYT

KORPSET RUNDT

Noget om penge...

Det har alle dage kostet noget at drive spejderarbejde, ligesom det altid har kostet noget at holde liv i enhver anden slags »forening«, der alle har deres metoder at skaffe den fornødne arbejdskapital på.

Nogle afholder andespil, nogle har entré-indtægt, nogle har tårnhøje kontingenter og andre drives af kommunale tilskud osv.

De fleste spejdertropper og flokke har et vist kontingent, der sjældent er nok til at drive et rigtigt spejderarbejde, som tit vil betyde betaling af grunde og hytter samt anskaffelse og vedligeholdelse af lejrmateriel.

Derfor støder vi gang på gang på disse mystiske arrangementer, der har været med til at give spejderarbejdet et misvisende og let komisk ry.

Der er arrangementer, der somme tider hverken morer drengene eller dem, hvis pengepung det går ud over... »men hvad gør man ikke for sagen...«

Helt fjollet er det nu ikke. Jeg kan nævne, at man i Farum lige har lavet et høstmarked med et overskud på 25.000 kr. til afdelingen. Et godt lønnet arbejde, der blev afviklet på en week-end, men naturligvis har kostet mange ugers forarbejde og mange »civile« hjælpere.

Vi selv har aldrig drevet det så vidt, har heller aldrig haft brug for så mange penge. En årlig avisindsamling og et parti julenøg skulle jo være småting at plage vore omgivelser med.

(Fra »BUDSTIKKEN«, 1. Lillerød trop)

PL-bladet MAHLAPANZI

Siden sidst...

Korpsets PL-blad er kommet i ny og spændende udformning. Bladet har fået et nyt redaktionsudvalg, bestående af 3 friske fyre, nemlig Jørgen Johansen, Bjørn Christiansen og Poul »Dar-

zee« Wilcke. Samtidig med en gennemgribende ændring af indholdet er sidetallet vokset til 20. For fremtiden vil bladet udkomme hver 2. måned. Indholdet, hvoraf bl. a. kan nævnes 5 »grydeklare« patruljemøder og et væld af ideer og lege, kan give din patrulje netop det »hip«, som måske er nødvendigt.

Brug MAHLAPANZI...! Det er derfor, din patrulje får det!!!

På bjørnetur...

»Bjørnebanden« hedder fædrepatruljen i Fr.-værk trop & flok, og den rykker ud hvert år, når troppen kalder til »BJØRNETUR«. Der er tradition for, at turen altid skal overgå den fra sidste år, så igen i år havde tropsledelsen lovet »den bedste tur« - i Bjørns minde. Dette havde lokket 17 gæve spejdere og ulvefædre af hi den 12.-13. september 1970.

Alle mødte på det aftalte sted på cykel, og stor var jubelen, da to fædre kom strygende på tandem - og så var de endda kommet på hver sit hold!

Et lille cykel-race førte ud til lejrpladsen, et skønt sted lige ud til Arresø.

Her på aftenen fik man fat i en »ældgammel« opskrift på en visdomsdrink. Af drikken, oplystes det, blev man både klog og smuk, og tilsyneladende skønnede alle dette nødt og gik med liv og sjæl op i natløbet. Det førte de visdomshungrende spejdere og fædre mange mystiske steder hen i nattens løb. Til sidst kunne drikken blandes af de indsamlede ingredienser, af hvilke der kan nævnes diverse trolddomsurter (hvoraf nogle havde befundet sig i nattelebernes sko under hele færden), en stålormeunge (søm), jord (pudersukker) og en enkelt velfortjent pils. Den skønne drik blev nydt sammen med gravben omkring lejrålet, og spejdere og især fædre optrådte på slap line.

Hovedaktiviteten for weekenden var pioner. Fædrene lavede en svævebane og en ka-

rusel - spejderne opstillede en rutchebane og en elevator. Opgaverne var helt rigtig valgt, for da alle »magerne« ankom søndag formiddag, var det slet ikke noget problem at beskæftige de mange medfølgende unger. De fløj rundt og prøvede alle »forlystelserne« - sammen med spejdere og forældre - selvfølgelig. Som betaling skulle man lægge et stykke skidt- og-møg, og derved fik man også støvsuget området for dette.

Det var også spejdere og fædre, der stod for tilberedningen af middagsmaden. Der var nok

at gøre, for der deltog ca. 80 i spisningen. Til den ende havde tropskaben fremstillet et spisebord til 80 med serveringskraner.

Løvrigt skete der det overraskende, at det var en af spejderpatruljerne, der vandt. Sligt er man ikke forventet med. Fædrene, »de gamle bjørne«, imponerede gang på gang med deres dygtighed og ikke mindst opfindsomhed, og de har da også vundet de 3 foregående gange suverænt.

Kontakt ønskes!

Hej! andre spejdere

Vi er to pigespejderpatruljer, som synes, det er altfor lidt, man kender til andre spejdere. Derfor prøver vi gennem denne annonce og en tilsvarende i vores eget pigespejderblad at komme i kontakt med andre patruljer eller troppe.

Laver I et løb, en tur eller noget andet, hvor vi må deltage, så skriv til os, så vil vi lave noget for jer en anden gang.

Vi håber at høre fra jer, selv om I ikke arrangerer noget nu, men har I i sinde at gøre det, så lad os det vide nu.

PL Janne Veller Kristensen
Birkevej 4, 7470 Karup

Fra Prøver & duelighedstegn

– kunne bygge en bageovn!

I Ravnø spejdercenter blev landets første muslejr afholdt i dagene 28., 29. og 30. august. En muslejr er en lejr for Mejsler, Ulve og Smutter, det vil sige for de yngste medlemmer af de fire korps.

Grunden til at vi lavede muslejren var, dels at det er sjovt at være sammen med en masse blåmejsler, grønsmitter og grønne og gule ulve, og dels, at når vi er så mange, kan vi lave en masse spændende ting.

De 200 »mus«, der var med i den første lejr, nåede at brænde lerting i mile, støbe smykker af bly, bygge to broer, en gynges, en vippe og 15 huler, flette et utal af bæltter og urremme og ænitte en masse puslespil og lignende.

Lørdag aften var der stort lejrball, hvor både musene og de, der lavede lejren, optrådte.

Alle »musene« sov i telt, og hver flok lavede mad over bål sammen med sin flokleder. Ravnøcentret sørgede for indkøb, så det hele blev billigere.

Da lejren sluttede søndag kl. 14, var alle enige om, at det havde været alle tiders, så vi blev hurtigt enige om at lave en ny muslejr, og den blev fastsat til 21.-23. maj 1971.

Natlig patrulje...

Efter ihærdig iagttagelse af jeres færden under sidste natløb finder jeg det passende her at nedfælde et par råd og vink vedrørende brug af lygte med samt mundtøj. Det sidste kommer jeg let om ved: Hold k..., når I færdes i skoven ved nat-tide!!!!

Nu vedrørende lygteføring: Nye og uerfarne spejdere, der første gang befinder sig på natlig patruljetur, opfører ofte et sølsomt skuespil, idet de under anvendelse af uanede lysmængder fra alle former for lommelygter forsøger at bane sig vej gennem noget, de opfatter som bundsort mørke. Det er helt forkert. Finessen ved at være på natløb er den stik modsatte, nemlig den, at man arbejder sig frem gennem terrænet med anvendelse af et minimum af lys. Kan hende, at det falder svært i begyndelsen – i virkeligheden er det kun et spørgsmål om at lære en ganske bestemt teknik.

Umiddelbart efter natløbets start kniber det mest. Her er fristelsen til at tænde for den store fest-illumination størst. Modstår man fristelsen, vil man imidlertid i løbet af forbløffende kort tid opdage, at det i det bundsorte mørke bliver muligt at skelne forskellige detaljer. Øjnene vænner sig til mørket, nattesynet skærpes. Man opdager hurtigt, at det til forcering

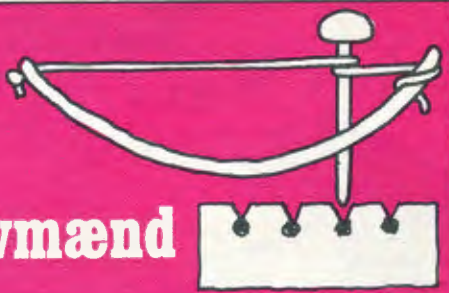
af terrænet er helt unødvendigt at bruge lys. Veje og stier tegner sig skarpt mod den lysere himmel. Ved at orientere sig op ad vil man således klart kunne erkende stiens forløb. Lær også at flytte fødderne så forsigtigt, at I ikke rager uklar med forhindringer såsom trærødder, store sten, afbrækkede grene o. lign.

Naturligvis kan man ikke helt undgå at skulle bruge lys, om ikke andet så fordi man fra tid til anden må orientere sig på et kort. Anvendelsen af lys vil imidlertid nemt kunne ødelægge det just erhvervede nattesyn, hvilket ville være katastrofalt. Nu er det heldigvis sådan med nattesyn som med en sort/hvid film, at det lades ganske uberørt af rødt lys. Har man derfor sørget for, at patruljens orienteringseksperter er udstyret med en lygte, afblændet således, at den kun udsender rødt lys, er der ingen fare på færde.

Har du og din patrulje først lært at arbejde om natten uden brug af andet end det strengt nødvendige lys, samtidig med, at I har tilegnet jer kunsten at komme lydløst frem gennem terrænet (altså uden råben og skrigen – støj er langt mere afslørende om natten end om dagen), ja, så er I nået dertil, at I »også« om natten er værdige friluftsmennesker.

Ebbe
(Fra »TeePee«, Nørre Snede trop)

jung- & skovmænd

EXPLORER 71 ekspeditionen til Skotland

Som I kan se, har vi ændret navnet fra EXPLORER BELT til EXPLORER 71. Dette betyder, at vi nu uden problemer kan lave blandede 3-mands hold, men også, at vi ikke uddeler bæltter, men blot et diplom til alle, der gennemfører ekspeditionen.

Idet vi håber, at tidsplanen kan holde, ser den således ud:

Torsdag den 22.7. aften

Samling i nærheden af lufthavnen.

Fredag den 23.7.

Instruktioner.

Lørdag den 24.7. morgen

Flyafgang til EDINBURGH, derefter med tog og bil til startstederne, hvor ekspeditionsopgaverne udleveres.

Søndag den 25.7. middag

Sidste hold er startet på ekspeditionen.

Tirsdag den 3.8. aften

Samling ved PEARTh, derefter ledelsens samtaler med holdene. Holdene afleverer logbøger.

Onsdag den 4.8. dag

Sieghtseeing i PEARTh.

Onsdag den 4.8. aften

Afhentning/afgang til værterne.

Fredag den 6.8. aften

Hold, værter og honoratiores til meget vigtigt måltid.

Lørdag den 7.8. dag

Sieghtseeing i EDINBURGH.

Lørdag den 7.8. nat

Samlet overnatning i EDINBURGH.

Søndag den 8.8. middag

Fly tilbage til Danmark.

Vi regner med 120 deltagere og kan muligvis udvide til 180.

Tilmeldingsgebyr kr. 50 indbetales på girokonto nr. 17 51 84, Leif Yvind, Ørnegårdsvej 24, 2820 Gentofte, **senest d. 10. december 1970.** Kun én indbetaling pr. girokort. På

bagsiden angives CPR-nr., stilling i korpset, afdeling og evt. de to kammerater, som du vil danne hold med. En forudsætning er naturligvis, at de ligeledes har sendt tilmeldingsgebyr.

I sikrer jer ret til deltagelse i ekspeditionen i den rækkefølge indbetalingerne indløber.

Selve ekspeditionsprisen kr. 500 indbetales på samme girokonto **senest 1.maj 1971.**

FN's verdens- ungdomsforsamling i New York juli 1970

I år er det 25 år siden FN blev skabt som en naturlig reaktion på den krig, der lige var afsluttet. Jubilæet fejres på mange måder – en af dem var en ungdomskonference som forsøg på at drage alverdens ungdom med ind i arbejdet og interessen for FN.

Man indbød 5 unge fra hvert medlemsland, og for at gøre denne konference til en **Verdens** ungdomsforsamling indbød man desuden 2-5 unge fra alle ikke-medlemslande og repræsentanter fra forskellige befrielsesbevægelser.

Desværre var der en del af de indbudte, der ikke kom. Grunden hertil er mange, men som eksempel kan jeg nævne Nord-Korea,

Den 16.-17. januar på Jægergården og 23.-24. januar på Ryekol vil der blive afholdt parallelløbende træning i bl. a. selvforsvar, orientering til fjelds og første hjælp til fjelds.

Disse week-ends vil også være åbne for andre end ekspeditionsdeltagerne. – Nærmere herom vil fremkomme senere.

Forenede Nationer i New York...

der velsagtens udeblev, fordi der stadig står tropper i landet under FN's flag.

Alt i alt blev vi henimod 700 deltagere!

Vi ankom til New York d. 5. juli og blev straks indkvarteret på kollegier. Det var arrangeret sådan, at deltagere fra samme land boede på samme kollegium, men på forskellige værelser og etager. Jeg kom til at bo sammen med en pige fra Canada, en fra Puerto Rico og en fra Togo.

Foruden 6 timers møder var der hver dag arrangeret et eller andet særligt for os. En dag var vi til reception hos byens borgmester, en anden var vi til musical'en HAIR,

en tredje hos den danske FN ambassadør osv. Først når vi kom hjem fra disse arrangementer var der tid til at forberede næste dags arbejde!

For at kunne udføre et stykke arbejde er der som regel to forudsætninger, der skal opfyldes. Man skal have sit værktøj i orden, og så skal man vide, hvad man skal bruge det til og hvordan. Det er faktisk det samme med arbejdet i FN. Der er også en teknisk side, som skal være i orden, men den er ikke til nogen nytte, hvis ikke samarbejdsånden også er til stede.

Lad os først se på teknikken. I FN's hovedkvarter er der intet sparet, som kan være til hjælp til at få arbejdet til at glide.

Der er f. eks. sprogproblemerne. Naturligvis kan det ikke nytte, at man kommer til FN og regner med at klare sig på dansk – man må kunne et af hovedsprogene, men hvilke sprog er hovedsprog? De fleste af jer vil nok sige engelsk eller fransk, men for mange mennesker er kinesisk hovedsproget, for mange andre er det russisk og så videre. Derfor har man i FN vedtaget 5 hovedsprog, nemlig engelsk, fransk, russisk, spansk og arabisk. Men det er de færreste af alle de mennesker, der kommer i FN, der kan mere end et par af disse sprog; der er derfor brug for tolke. Her kommer teknikken til hjælp.

I alle mødesale er der anlæg til såkaldt samtidig oversættelse. Samtidig med at en eller anden udtaler sig på f. eks. russisk, sidder der tolke, der oversætter til hver sit af de andre hovedsprog, og ved hvert sæde i lokalet er der hovedtelefoner og en omskifter, så man selv kan vælge på hvilket sprog, man vil høre talen. Det er selvfølgelig en mægtig hjælp, men på den anden side, det er stadig ikke det samme som at høre en tale på sit eget sprog.

Alligevel nytter al denne teknik som sagt ikke noget, hvis ikke man er villig til at forstå hinanden. De samme ord betyder jo ikke det samme for de samme mennesker. Når en inder siger »højnelse af levestandarden«, mener han sådan noget som, at ikke så mange må dø af sult. Hvis en dansker siger det

samme, mener han måske, at boligproblemerne skal løses, eller bil og farve-tv til alle!

Men så er der problemet med, hvad man tør eller vil sige. Vi kender det heldigvis knap her i landet, men det er en kendsgerning, at en del af det, man kunne tale om på tomandshånd, ikke kunne siges i forsamlingen.

Man kunne f. eks. i fortrolighed få at vide, at det eller det forslag ville man gerne have gennemført, men når det kom til afstemningen, ja så måtte så og så mange alligevel stemme imod, for det var nu landets politik, og den kunne man ikke gå imod, ja end ikke undlade at stemme om. Den frihed, vi kender, er slet ikke så almindelig, som vi gerne vil tro!

For at få lidt system i diskussionerne var vi delt op i 4 hovedgrupper, som skulle beskæftige sig med henholdsvis Verdensfreden, Udviklingsproblemerne, Uddannelsesproblemer og Vore omgivelser. Man kunne selv vælge hvilken – og jeg valgte arbejdsgruppen om uddannelse.

Hver gruppe skulle organisere sig selv, vælge ordstyrer, rapportører og bestemme, om den ville opdele sig i undergrupper. Det, der var sværest at blive enige om, var en dagsorden.

Vi kom fra Danmark med den faste overbevisning, at problemer, som de forskellige skoleformers sociale slagsider og skolernes behandling af internationale spørgsmål, var noget vi i hvert tilfælde skulle diskutere og prøve at løse, og så mødte vi mennesker, for hvem det altovervejende problem var det at få den størst mulige del af befolkningen til at mestre det at læse, bare at læse.

For hver af os var der vort eget problem, og ingen af os mødte med ret meget viden om de andres problemer.

Her har jeg kun fortalt lidt om vores arbejdsvilkår, for det er umuligt for mig her at give et referat af 14 dages intensive møder, men hvis jeres afdeling eller division er interesseret i at vide mere, vil jeg godt komme og fortælle.

Birgit Lørstrup,
Sølystvej 10, 2930 Klampenborg

Stor stinksvamp

På svampejagt...

Svampejagt er spændende og interessant – og selv om det er ved at være forbi med dem for i år, kan du stadig finde dem – stående og lyse op ude i skovene.

Lige til frosten for alvor sætter ind, kan du gøre dem til mål for patruljewoodcraft-turen, og i vinterens løb kan I »dyrke« denne ikke uvæsentlige side af woodcraften ved f. eks. at modellere svampene i ler og bagefter male dem i de rigtige farver.

God fornøjelse!

Blækhatte

Fotos: Bue Kiplev

Hvornår har du sidst været på en rigtig **HEIK?**

For skovmænd, der jo er store og robuste nok, både til at kunne tage anstrengelserne ved en ordentlig travetur med oppakning på ryggen, og til – næsten uanset vejr og vind – at kunne sove i det fri, er heik en virkelig god form for patruljetur. Der er her mulighed for at komme uden for de sædvanlige veje og stier og for at komme i fuld kontakt med naturen. Om den seneste af vore kan vi fortælle følgende:

Vi startede lørdag eftermiddag omtrent fra spidsen af Sjællands Odde i 3-mands hold, med ordre til at følge den sydlige kyststrækning indtil mørkefald, derefter indrette os for natten og ved morgengry gå tværs over Odden til den nordlige kyst og fortsætte langs denne til Klint, hvor vi ville blive afhentet. En tur der ville blive på 25-30 km.

Turen startede ad en stenet kyst langs med de store sten- og gruslejer ved færgehavnen til Ebeltoft, medens der længere mod øst kom lerkliner og flade stræk med som-

get, men kunne glæde os over den særprægede og smukke natur og over de mange strandfugle.

Da solen gik ned var første hold ved at være fremme ved en mindre granplantage (efter ca. 15 km vandring), og søgte derfor til denne og startede indretningen af en bivuk med sammenknappede ponsjoer som telte.

Det bagerste hold blev desværre vildledt af en affaldsafbrænding, som de troede var et lejråbål, og det var derfor rigtigt mørkt inden alle var samlede og aftensmaden kunne indtages. Efter spisningen blev pladsen gjort færdig, og vi hyggede os, til det blev sengetid.

Søndag morgen gik vi så tværs over Odden (der her er ca. 1 km

bred) og kom ud til kysten ved Ebbelykke Knude, et ejendommeligt og smukt parti, der nu heldigvis er fredet. Vi skulle så følge kysten videre til Klint og undervejs prøve at fange fisk til dagens middag, idet nødvendige grejer var medbragt hjemmefra. Det var en dejlig morgen, og vi mødte flere lystfiskere, der som os måtte nøjes med at nyde det gode vejr og den friske luft, for der var ingen fisk, der ville »bide« i det spejlblanke hav.

Da vi nåede Klint, der er kendt som et godt fiskested, forøgede vi anstrengelserne for at redde midt dagen, men måtte alligevel ty til »nødforsyning«, inden vi satte næsen hjemad.

1. Kong Skjolds Skovmænd

- og ved hjælp af sejldugsbåden kan du give heiken det maritime tilsnit...

merhusområder Den er besværlig at gå på og byder ikke på særlige muligheder for spejdermæssige opgaver, men muligheden for at finde noget spændende ved stranden er jo altid til stede, når man har øjnene med sig. I sandhedens interesse må dog siges, at vi ikke fandt no-

- en ordentlig travetur med oppakning på ryggen...